

TRABZON MİLLETVEKİLİ

M. AKİF HAMZAÇEBİ'NİN

GELİR VERGİSİ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPAN TEKLİFİN TÜMÜ ÜZERİNDE

ŞAHSI ADINA TBMM GENEL KURULUNDA YAPTIĞI KONUŞMA

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; burada, biraz önce, tasarının tümü hakkında Adalet ve Kalkınma Partisi Grubu adına söz alan arkadaşımızı dinlerken, doğrusu, biraz da hayretle dinlediğimi sizlere itiraf etmeliyim. Değerli arkadaşımız, konuşmasında, vergi gelirlerinde meydana gelen artışla övündü. Hepinizin bildiği gibi vergi, ekonomide, aslında bir araçtır; asıl hedef, daima ekonomidir. Ekonominin, üreten bir ekonomi olması, büyüyen bir ekonomi olması ve bu büyüyen ekonomiden de, bütün kesimlerin, bütün fertlerin pay almasıdır; asıl hedef budur. Vergiyi ihmal etmek mümkün değildir; ancak, vergi gelirlerinde meydana gelen artışla, bir milletvekilimizin, kendisini Gelir İdaresi başkanı yerine koyarak övünmesini biraz yadırgıyorum. Şu nedenle yadırgıyorum: Vergi gelirinde meydana gelen artış, ekonomide bu miktar bir yükün oluştuğu anlamına gelir. Bakın, Adalet ve Kalkınma Partisi hükümete geldiğinde, 2002 yılı sonunda, Türkiye’de vergi yükü, yani, toplanan vergilerin millî gelire oranı yüzde 30,5 dolayındayken, sosyal güvenlik primleri dahil, 2006 yılında bu rakam yüzde 34'lere gelmiştir; yani, rakamla ifade edecek olursak, yaklaşık 20 milyar YTL, yani, 20 katrilyon lira civarında toplum daha fazla vergi ödüyor demektir; birincisi bu.

İkincisi, değerli arkadaşımız “dolaylı vergilerin payını azaltmak bizim hedefimizdir” dedi. Değerli arkadaşlar, dolaylı vergilerin toplam vergiler içerisindeki payı, sizin hükümetiniz döneminde, olağanüstü ölçüde artmıştır. Zaten bu noktada bozuk olan, güven vermeyen veya sağlıklı olmayan denge veya dengesizlik, bu hükümet döneminde daha artmıştır. Dolaylı vergilerin toplam vergi içindeki payı yüzde 66’ydı 2002 yılı sonunda; şimdi, yüzde 70'lere gelmiştir, 2006 yılı hedefi yüzde 69,9’dur.

Bakın, ne yapıldı hükümet döneminde: Özel Tüketim Vergisinde olağanüstü artışlar yapıldı. Petrol ürünlerinden, benzinden, mazottan içki ve sigaraya kadar çeşitli tüketim mallarındaki vergi kalemleri olağanüstü ölçüde artmıştır. Arkadaşımız ve sizler, rakamlara bakarsanız göreceksiniz. 2003 yılında, yani, Adalet ve Kalkınma Partisi Hükümetinin icraatının ilk yılında Özel Tüketim Vergisi tahsilatı 2002 yılına göre yüzde 66 düzeyinde artmıştır. 2006’da bu rakam nedir biliyor musunuz değerli arkadaşlar; Özel Tüketim Vergisi tahsilatının tutarı, 2006 yılında, 2002 yılına göre yüzde 166 oranında artmaktadır. Dolaylı vergiler, Adalet ve Kalkınma Partisi Hükümeti döneminde, artık, ekonomik büyümeyi, istihdamı tehdit edecek şekilde artmıştır.

Şimdi, bu tasarı ne yapıyor: Bu tasarı, Gelir Vergisi tarifesinde, ücret geliri dışındaki gelirlerin vergi oranını 5 puan indiriyor. Peki, bunu yaparken, başka ne yapıyor: Ücretlilerin yararlandığı 5 puanlık bir indirim vardı; yani, ücret dışındaki gelirler hangi orandan vergi öderse ödesin, ücretliler, o oranların 5 puan altında vergi öder; tasarı, bu hükmü kaldırıyor. Ücretlilerinin bu sistemde kalmış olan son avantajını da elinden alıyor. Ücret gelirleri, bütün vergi sistemlerinde, daha korunmacı bir yaklaşımla ele alınır;

sermaye gelirleri gibi vergilenmez; bütün ülkelerde bu vardır. Üstelik tasarı, genel gerekçesinde, madde gerekçesinde, bu konuda, maalesef, eksik bilgi veriyor; diyor ki: Bütün dünya uygulamalarına paralel olarak, vergide, ikili tarife uygulamasına son veriyoruz. Peki, bütün dünya uygulamalarında, gelişmiş ülke uygulamalarında ücretlileri koruyan hükümlere neden yer verilmiyor, neden ona paralel bir uygulama getirilmiyor veya neden ona paralel, bizim sistemde varolan hüküm yürürlükten kaldırılıyor? Bunun cevabı yok.

Türkiye’de vergi yükü ağır mı değerli arkadaşlar; ağır. Peki, hedef ne olmalı; bu vergi yükünü hafifletmek olmalı. Sanayicimiz diyor ki: Benim önümdeki en büyük engel istihdamdaki vergi yükü. Tekstilde hükümet KDV indirimi yaptı, bütün tekstilciler ortalıkta, birkaç iplikçi, birkaç sanayici hariç herkes diyor ki: Bu, bizim derdimize çözüm değil. Neden; çünkü, bu, ithalatı da teşvik ediyor, bu çözüm değil. Çözüm nerede; sanayici diyor ki: İstihdam üzerindeki vergiyi azaltın. İstihdam üzerindeki vergi Türkiye’de yüzde 42,7’dir. İmalat sanayinde çalışan bir işçinin ödediği vergilerin ücretine oranı yüzde 42,7’dir. OECD dediğimiz, Türkiye’nin de üyesi olduğu 30 ülkenin ortalaması nedir değerli arkadaşlar, biliyor musunuz; yüzde 26,6. Türkiye, birinci sıradadır. Peki, bu tasarıdan beklenen ne olmalıydı, bu tasarının hedefi ne olmalıydı; istihdam üzerindeki vergi yükünü hafifletmek olmalıydı. Tam tersini yapıyor, istihdam üzerindeki vergi yükünü ağırlaştırıyor.

Şimdi Sayın Bakanımız çıkıp diyecek ki: Efendim, vergi iadesi var, biz ücretlinin vergi oranına dokunmadık. Bunu söyleyeceği için, cevabını hemen veriyorum: Toplam vergi gelirleri içerisinde ücretlilerin 2006 yılında ödeyeceği pay 2005’e göre artacak mı, azalacak mı veya gelir üzerinden alınan vergilerde ücretlilerin ödediği vergilerin payı artacak mı, azalacak mı; artacak. Sayın Bakanım azalacak derse eğer, ben birazdan çıkıp, onun da rakamlarının sizlere sunacağım. Konu bu. Konumuz, istihdam üzerindeki vergi yükünün azaltılması olmalıydı.

Efendim, şimdi ne yapıyor; beyannameyle vergi ödeyen, ücret dışındaki gelirlerini beyan ederek ödeyen mükelleflerimizin vergisini indiriyor. İndirelim değerli arkadaşlar, bunu indirelim; ama, öte tarafta ücretliye neden bir şey yapmıyorsunuz? Bunu salt bir sosyaldemokrat anlayışla söylemiyorum, aynı zamanda, bu ekonominin, bu sanayinin ihtiyacı; yani, sadece ücret gelirliileri korunmalı, bu yaklaşımdan hareket etmiyorum. Bu, hareket noktadan sadece bir tanesi. İkincisi, bu sanayinin rekabet gücü kazanabilmesi için istihdam maliyetini düşürmek zorundayız. En son işsizlik rakamları açıklandı, hepimiz görüyoruz, bu ekonomi, bu program istihdam yaratmıyor, işsizlik yaratıyor. İstihdamda bu maliyet olduğu sürece de, bizim işsizlik oranımız çok daha fazla artabilir diye endişe ediyorum arkadaşlar. Hükümetin, kapsamlı, tutarlı bir vergi indirim projesi yoktur, gelişigüzel vergi indirimleri yapmaktadır. Bunların bir hedefe ulaşması mümkün değildir. Bu indirimle Türkiye’de yatırımların artacağı kanaatinde de değilim değerli arkadaşlar. Yatırımın uyarılması için vergi indirimi araçlardan sadece birincisidir, en önemlisi değildir. Türkiye’de yıllık rakamları verebilirim sizlere, zamanım olmadığı için burada ona girmeyeceğim; ama, Türkiye’nin toplam yatırımlarına bakın, yıllar itibariyle yatırım düzeyine bakın, tasarruflarına bakın, Türkiye, yüksek vergi olduğu dönemlerde en çok yatırımları yapmış aslında. Yüksek vergiyi savunmuyorum, şimdi konjonktür değişti tabii, vergi oranları düşüyor, vergi rekabeti var, bütün bunlara paralel olarak Türkiye vergi oranlarını gözden geçirmek zorunda; ama, bunu bir politikaya, bir stratejiye

dayandırmazsanız, bu oranlarda indirim sadece vergi gelirinde azalışla sonuçlanır ve tüketime de gidebilir, harcamaya da gidebilir, yatırıma dönüşeceğinin hiçbir garantisi yok. Hele yatırım indiriminin kaldırıldığı bir teklifte, ben, bu indirimin yatırımları uyaracağı, yatırımları artıracacağı kanaatinde değilim değerli arkadaşlar.

Tasarı ne yapmaktadır; toplam vergi yükü aynen duruyor, bu yükün dağılımını değiştiriyor ekonomide. Bu yük, beyannameli mükelleflerin yükünde bir miktar azalıyor. Bu yükü birisi ödeyecek, birisinin omzuna binecek bu yük, kimin ücretlilerin. Toplam yükte bir azalma yok. Hükümetimizin öteden beri yaptığı, yükün dağılımını değiştirip, başka kesimlerin omzuna koymaktır bu yükü.

Kamuoyunun bilgisine sunulur.